

AINA MOLL

ELS DRETS LINGÜÍSTICS INDIVIDUALS

Quan els grups parlamentaris socialista, català i basc arribaren a un acord sobre l'ús de les llengües no-castellanes al Senat (limitat a un únic debat anual, el referent a l'estat de les autonomies), el portaveu del Partit Popular va anunciar que el seu grup s'hi oposaria. Un dels motius que al·legava era, segons notícies de premsa, que aquest acord «no respecta els drets individuals dels parlamentaris».

Sorprèn que aquest *argument* no hagi estat rebutjat (que jo sàpiga) amb la contundència que es mereix. ¿De quins drets individuals es tracta? Jo no hi sé veure més que «el dret dels parlamentaris castellanoparlants d'imposar als altres la llengua pròpia», amb l'excusa que és l'oficial de l'estat. El que fa l'acord és precisament respectar —encara que només sigui per un dia a l'any— el dret dels no-castellanoparlants a expressar-se en la seva llengua pròpia (i aquest sí que és un dret fonamental de l'individu), que és també pròpia de la Comunitat que representen.

La doble mesura dels drets lingüístics —ampla per als castellanoparlants i esquifida per als altres—

és encara molt estesa, fins i tot a casa nostra. Per això és necessari difondre la ponència del Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana sobre *El paper de l'estat en la normalització del català*, que forma part del primer volum de les actes de l'àrea I del Congrés, que es presentarà dimarts a Lleida.

La ponència va ser elaborada pels diputats al Parlament Europeu Llibert Quatrecases i Lluís M. de Puig, el diputat al Parlament de Catalunya José González i el senador Francesc Ferrer i Gironès, i vaig tenir l'honor de ser-ne coordinadora. En el primer capítol, després de remarcar la importància del marc legal vigent en matèria lingüística, es fa constar que «per tal de poder-lo interpretar i aplicar correctament, cal entendre i admetre que aquest ordenament comporta unes desigualtats entre els individus i entre les comunitats lingüístiques [...] que exigeixen mesures compensatòries per atenuar-ne els efectes».

És important fer conèixer aquestes desigualtats i fer assumir — a casa nostra, i sobretot a la resta de l'estat — les mesures que proposen els ponents i que el Congrés en ple va fer seves en la sessió de clausura. Esperem que les forces polítiques catalanes sabran unir-se una vegada més per dur endavant aquesta tasca.

[29-XI-1992]

D'UN TEMPS, D'UN PAÍS

SETZE VISIONS
SOBRE LA CATALUNYA
DEL NORANTA-DOS

BARCELONA • 1993

EDICIONS DE LA REVISTA DE CATALUNYA

«Un llibre no gaire habitual. Un llibre que invita, en certa manera, a la lectura-zapping. Un recull de veus notables i diverses que, evidentment, són part important d'un temps i d'un país.» Amb aquestes paraules extretes del pròleg, Raimon presenta aquest volum que aplega els articles que del vint-i-tres d'abril al set de desembre aparegueren simultàniament, sota l'epígraf *D'un temps, d'un país*, en diferents mitjans de la premsa catalana no barcelonina. La categoria dels autors i la qualitat i la independència dels articles en la circumstància especial de l'any 1992 justifiquen que ara siguin recollits en un llibre.

D'UN TEMPS, D'UN PAÍS

SETZE VISIONS SOBRE LA CATALUNYA DEL NORANTA-DOS

per

Max Cahner, Salvador Cardús,
Josep Gifreu, Josep Huguet,
Isidor Marí, Aina Moll,
Josep Murgades, Salvador Oliva,
Josep M. Puig Salellas, Joandomènec Ros,
Maria Rúbies, Josep-Maria Terricabras,
Adolf Tobeña, Ricard Torrents,
Pere Verdaguer, Gerard Vergés

amb un pròleg
de Raimon

BARCELONA, 1993

EDICIONS DE LA REVISTA DE CATALUNYA

C·U·R·I·A·L

© els autors respectius, 1993
Primera edició: maig de 1993
Coberta i maquetació: Josep Palàcios
Editat per Curial Edicions Catalanes
carrer del Bruc, 144 - 08037 Barcelona
Impress a Novagràfik, carrer de Puigcerdà 127,
08019 Barcelona
ISBN: 84-7256-932-2
Dipòsit legal: B. 15110-1993

INTRODUCCIÓ

Entre el vint-i-tres d'abril i el set de desembre de 1992 setze escriptors, professors universitaris i especialistes en el camp de la comunicació i de la cultura van decidir de publicar, amb el suport de la Fundació Revista de Catalunya, una columna a les pàgines d'opinió de la premsa, diària o setmanal, de fora de Barcelona. *D'un temps, d'un país* era, manllevant el nom a una coneguda cançó de Raimon, el títol de la columna, que pretenia tractar des d'una òptica independent els temes que afectaven un país determinat —Catalunya, els Països Catalans— i un temps determinat —l'any 1992.

L'experiència, doncs, pretenia cobrir tot el territori del Principat i, en un segon estadi, també el de la resta dels Països Catalans. L'interès estava en l'elaboració d'un discurs que, no adreçat directament al lector barceloní, tingués la capacitat de fer-se llegir amb un grau similar d'implicació per un lector de Girona o de Tortosa, de Lleida o de Reus, de Tarragona o de Manresa, d'Igualada o de Vic, de Granollers o de Vilanova i la Geltrú, de Perpinyà o de Ciutat de Mallorca, posem per cas. Els setmanaris «El 9 Nou», «La Veu de l'Anoia», «Diari de Vilanova» i els diaris «Nou Diari», «Diari de Lleida»,

«La Mañana» i «Regió 7» en van garantir, de manera sincrònica i territorialment complementària, la difusió; difusió que, atesos certs problemes de darrera hora en algun cas i del tot aliens a la voluntat dels autors, podria haver estat fins i tot més àmplia. Malgrat tot, els dos-cents articles aplegats en aquest volum —n'hi ha tres d'inèdits, però— van permetre que, ininterrompudament al llarg de nou mesos, es poguessin formular opinions que, tal vegada, en mitjans de més abast no haurien pogut aparèixer, si més no en la conjuntura singular de l'any 1992.

És evident que el suport de la premsa no barcelonina i la voluntat de les setze persones implicades han permès —modestament, si es vol— que diferents empreses periodístiques se sumessin a un projecte necessari i fins avui prou singular, un esbós útil per a un possible model de premsa nacional que, tant per implantació i estructuració com per independència i continguts, encara ens cal i resta per fer.

Els autors voldrien dedicar un record ben especial a Maria Rúbies, que ens deixà el mes de gener del 1993.